

PERSPEKTIVE DRUGAČNOSTI

2024

Koledar Centra za izobraževanje, rehabilitacijo in usposabljanje Kamnik

Elina

“ Ime mi je Elina.
Z mamom živiva v Ljubljani.
Obiskujem osnovno
šolo v CIRIUS Kamnik.
Moja največja želja je, da
bi lahko hodila. Imam
močno strast do jezikov,
zato si želim opravljati
delo na tem področju –
morda prevajalstvo, delo
v turistični agenciji, kaj
podobnega. ”

ENO ŽIVLJENJE

Človek bi se moral vedno znova čuditi svojemu obstoju. Čutiti bi ga moral kot brezmejnega in neskončno vrednega. Zapreti oči in čutiti njegovo brezčasno valovanje. Spoznati, da se ga ni treba bati.

Zmanjševanje vrednosti lastnega obstoja in življenja človeka poškoduje in povzroča trpljenje.

Dovolj je, da je človek ena oseba in da ima en obstoj, eno življenje. Ni treba verjeti, da je druga oseba več vredna in da je njeno življenje boljše. Prav tako ni treba biti popoln, ni treba težiti k perfekcionizmu ali popolnosti, ker ta tako ali tako ne obstaja.

Ljudje morda niso dovolj pozorni na to, da so neskončni, da je njihova vrednost brezmejna in da je ne odtehta noben denar, še zlato ne. Prihodnost je polna priložnosti, ki bogatijo življenje in poudarjajo njegovo enkratnost, neponovljivost. Ni se treba zgedovati po drugih ljudeh, dovolj je, če se človek zgeduje po življenju in njegovem neizmernem bogastvu, ki je kakor neskončni vrelec, iz katerega lahko zajemamo, ne da bi koga prosili, ali smemo.

Potem nismo več utrujeni od vseh misli v glavi, temveč smo kakor ocean.

LUCIJA, 20 let

PROSINEC

JANUAR

P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Job

“ Ime mi je Job.
Živim na Ljubnem
ob Savinji. Nekoč
bi bil rad inženir
elektrotehnike. ”

ŽIVLJENJE BREZ OBŽALOVANJA

Velikokrat se zdi, da bi morali ljudje slediti nasvetom drugih, idealom, ki jih ti zastopajo ali predstavljajo. A zakaj bi morali slediti drugim, zakaj ne bi sledili lastni želji, kako živeti, saj je naše življenje vendarle naše, ne pa življenje nekoga drugega?

Resnično, ni dobro, če človek verjame, da ni dovolj dober, da ni vreden, ni dobro, če obžaluje, da ne živi tako, kot se mu zdi, da bi moral živeti, zgledujoč se po življenju drugih. Obžalovanje je namreč kakor strup, ki počasi najeda dušo in jo rani, poškoduje, lahko pa jo tudi razsuje. In zares se dogaja, da kak človek čuti samega sebe kot svojega nasprotnika, celo sovražnika. Živijo ljudje, ki se zato ne marajo, ki se jezijo nase in se sovražijo.

V resnici ne moremo reči, katero življenje je najbolj optimalno ali celo najboljšo. Pa vendar se številni ljudje trudijo, da bi živeli prav taka nemogoča življenja. Zakaj to delajo?

Življenje brez obžalovanja je lahko dobro življenje, če se naučimo usmerjati njegov tok proč od agonije, trpljenja in bolečine, če se naučimo kultivirati ga kot vrt, na katerem se duša spočije ob pogledu na pridelek, za katerega skrbimo, če dojamemo, kako pomembno je že samo dejstvo, da smo živi in nismo obremenjeni z zahtevami po določenem načinu življenja, pred katere nas postavljajo drugi ljudje.

In potem znamo ceniti vsak trenutek in imamo občutek, da smo vredni natanko taki, kakršni smo, ne da bi morali svojo vrednost še komu dokazovati.

SARA, 14 let

SVEČAN

FEBRUAR

Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

Kornelia

“ Ime mi je Kornelia, živim v Zavrhu pod Šmarno goro. Najbolj si želim, da bi shodila. Ko bom odrasla, bi rada pomagala otrokom in jih učila. ”

DROBNA PTICA

Živim v svetu, v katerem vem, da moram ustvarjati privlačne podobe sebe, če hočem, da me na družbenih platformah kdo vidi, opazi, potrdi, všečka. Toda obenem vem, da moje življenje in moja identiteta nista samo digitalno preoblikovane všečne podobe. Jaz sem še vse kaj drugega, bojim pa se, da to zanima le malo ljudi.

Vem, da obstajajo močne zahteve, kakšen mora kdo biti, kakšen mora biti njegov ali njen videz, da ga drugi sprejmejo. Vendar se ne želim olepševati, ker dobro vem, da so na svetu pomembnejše reči, kot je digitalno obdelani zunanji videz, da si nekomu za kratek čas všeč.

Pomembnejše so vrednote, kakršna je iskrenost, povezane z drugo vrednoto, ki je poštenost. Kaj je narobe, če nekomu iskreno in pošteno povem, kar si mislim, če se obnašam skladno z obema vrednotama?

Kako je lahko narobe, če je moje delovanje v svetu pošteno in iskreno? Vem, da si zaradi tega lahko nakopljem sovražnike, toda ali ni to bolj njihov problem kakor moj?

In mislim, da človek v življenju ne bi smel biti preveč godrnjav. Imam prijatelje, zaradi katerih se veselim življenja. Veselim se ptice, ki je priletela na okensko polico, prvega snega, ki je zapadel, veselim se Lune, ki vzhaja in razsvetljuje noč, veselim se, da bo jutri vzšlo sonce.

ROK, 12 let

SUŠEC

MAREC

P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Luka

“ Ime mi je Luka.
Živim na Igu.

Želim si biti samostojen
in se sam preživljati.
Rad bi videl čim več
sveta in preizkusil
čim več stvari.
Nekoč bi bil rad
trgovec. ”

ŽIVLJENJE IN SVET

Živijo ljudje, ki imajo ves čas močne občutke krivde. Ničesar ne delajo narobe, nobene motnje nimajo, a jih vendarle imajo. Včasih so taki občutki zelo močni in jih bremenijo, da ponoči ne morejo spati, da so čez dan zaskrbljeni in tesnobni, živčni in napeti. Zdi se jim, da ves čas nekaj pogrešajo. Da nečesa niso naredili in da bi tisto vsekakor morali narediti.

Potem si rečejo, da so krivi za veliko stvari. Zlasti se jim zdi, da morajo verjeti drugim ljudem, ki jim tudi pogosto sporočajo, da so krivi za nekaj, da niso dovolj dobri in vredni. Resnično, ljudje so pogosto kritični drug do drugega in enako pogosto so njihove kritike drugih krivične. Ljudje pogosto rečejo, da je nekdo za nekaj kriv, čeprav niso sodniki.

Ni se treba truditi, da bi bil človek kriv. Občutek krivde kar pride. Pride zlahka. Tako preprosto je gledati nase skozi očala drugih ljudi, zlasti uspešnih, lepih, zdravih in premožnih, in verjeti, da si kriv, ker nisi kakor oni.

In prehitro se zgodi, da čas mine in nenadoma se pojavi občutek, da nam zmanjkuje časa in da smo bili velik del življenja zgolj iskalci nečesa, česar si v resnici sploh nismo nikoli želeli, ker smo verjeli, da moramo želeli to, kot domnevno želijo drugi ljudje.

SARA, 16 let

MALI TRAVEN

APRIL

P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Nika

“ Ime mi je Nika.
Živim v Prekmurju,
v vasi Sodišinci. Rada
bi uresničila svoje
sanje: da bi shodila in
postala samostojna.
Drugim ljudem želim
dokazati, da ti lahko
uspe v življenju, če si
nekaj zelo želiš. ”

USTAVIMO SE

Dokler je človek živ, diha; dokler diha, je živ. In dokler je živ, mu bije srce. Srce vztraja. Svet se vrti. In življenje teče. Čas teče, prinaša pa tudi težave, izzive in probleme, ki jih moramo reševati. K vsemu prispevamo še sami, saj včasih ustvarjamo probleme, ki jih ne bi bilo treba ustvarjati. To so slabi problemi, a takrat, nesrečniki, ne vemo, kako se jih znebiti, kako prenehati z njihovim ustvarjanjem. Radi živimo, a si tudi ustvarjamo težave.

Kakšen je torej tvoj načrt?

Včasih pa se vendarle ustavimo. Zdi se mi, da se takrat nekaj spremeni.

Diham in živim. Želim se učiti živeti. Želim se naučiti, kako se ustavljati. Ko se človek ustavi, pa čeprav le za kratek čas, šele zares užije in izkusi bogastvo in lepoto življenja. Potem čuti, da ima življenje dušo. Tega ne more dokazati, a saj ni nobene potrebe po takem dokazovanju.

Drugo ime za dušo je poezija. Obstaja poezija srca. In obstaja poezija življenja. Je pomembna, kajti življenje je včasih grobo, neprijazno in temno. Takrat potrebujemo svetlobo. Kot potrebujemo prijatelja, da nas posluša in zares sliši.

In ko nas razume, je svetlo. Takrat se počutimo svetlo. Popolnoma jasno nam postane, kaj je zares vredno v življenju in kaj je zares vredno živeti. V našem življenju je zato veliko svetlobe tudi takrat, ko je zunaj temno in se zdi, da so vsi drugi neprijazni.

LUKA, 10 let

VELIKI TRAVEN

MAJ

S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Matic

“ Ime mi je Matic.
Živim v Brinju v občini
Dol pri Ljubljani.
Moja največja želja
v življenju je, da bi
si ustvaril lastno
družino. Nekoč bi rad
postal elektrotehnik.
In družinsko življenje
povezujem z domom,
ki je pomemben za
vsakega človeka. ”

ŽIVLJENJE

Vem, da ljudje včasih obžalujejo, da ne živijo življenj drugih ljudi. Da niso taki, kakršni so drugi. Morda se primerjajo med seboj in ugotavljajo, da niso dovolj dobri, da so manj vredni od drugih, da so ti boljši, ker so razvili svoje talente ali so kako drugače samouresničeni.

Vedno znova ugotavljajo, da je nekdo lepši, bogatejši, uspešnejši, bolj zdrav. Potem si želijo, da bi bili bolj disciplinirani, da bi imeli močnejšo voljo, da bi še bolj zagnano delali, ker jim želijo biti podobni. Verjamejo tudi medijskim voditeljem in vplivnežem, ki jim z zaslonov sporočajo, da premalo upoštevajo vrednote, kot so odrekanje, prenašanje hudih naporov, da še premalo delajo in se preveč prepuščajo ugodju, namesto da bi ves čas stopali iz cone udobja, kot jo imenujejo.

Resnično, ni težko verjeti, da si sam premalo dober, premalo preudaren, premalo pod nadzorom, premalo priljubljen, premalo tak, kakršni so uspešni ljudje, ki se vztrajno smehljajo z zaslonov.

Prav tako je lahko verjeti, da bi moral narediti še več vaj za lepše telo, živeti še bolj zdravo in jesti samo super hrano. V tem res ni nobenega problema.

Toda resnična težava v življenju ni dejstvo, da nismo kakor drugi ljudje in da ni nobene potrebe, da bi bili taki. Prava težava je v našem prepričanju, da ne živimo dovolj dobro.

NIKA, 8 let

ROŽNIK
JUNIJ

S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Samra

“ Ime mi je Samra,
živim v Ljubljani.
V prihodnosti bi se
rada zaposlila,
si ustvarila družino.
Če bi bilo mogoče,
bi postala igralka. ”

ALKIMIJA ŽIVLJENJA

V življenju se kdaj zgodi, da kultiviramo vzajemno zaupanje. Doživljamo ga kot alkimijo. In zaradi nje smo očarani nad življenjem, ljudmi in tem, kar nas začara in potegne vase. Ne moremo se upirati in se niti ne želimo.

Prepuščamo se čarovniji in smo veseli, da so okoli nas drugi ljudje, ki so veseli in srečni, kot smo srečni sami, in potem želimo, da bi vse skupaj trajalo večno.

V tem je nekaj posebnega in je katarza, očiščenje. Spremlja jo srčni ritem, ritem srca, ki ga ima vsak človek v prsih, in prispeva k skupnemu ritmu življenja zelo različnih ljudi, najrazličnejših ljudi, ki preprosto obstajajo in so hvaležni, da so skupaj, da čutijo drug drugega.

Takrat se prepričamo, da se dogaja nekaj, kar se verjetno dogaja ljudem od pradavnine, da se dogaja nekaj, kar je življenje, v katerem je vse tako, kot mora biti.

Ko je vse tako, kot mora biti, nihče ne ugotavlja, kdo je invaliden, kdo ima motnje in okvare. Takrat je pomembno le to, da smo, da vsakdo je, kar je, da skušamo postati dobri ljudje in da nihče ne sodi. Kajti kdor sodi, mu bo morda nekoč sojeno.

JULIJAN, 13 let

MALI SRPAN

JULIJ

P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Žan

“ Ime mi je Žan.
Živim v Celju.
V CIRIUS Kamnik
obiskujem program
PPVIZ. Moja največja
želja v življenju je,
da bi spet hodil.
Nekoč bi rad postal
oblikovalec lesa. ”

VZAJEMNO ZAUPANJE

Pomislite, kako nemogoče bi bilo življenje, če bi hotel človek obiskati čisto vsak kraj, za katerega pravijo, da ga je treba videti. Potoval bi iz kraja v kraj in ugotavljal, da jih je preveč za njegovo končno življenje, da torej ne more obiskati vseh. In kakšno bi bilo življenje, če bi hotel kupiti vse, kar ponujajo oglasi, češ da je vredno in koristno?

Ni nam treba obiskati vsakega kraja in ni treba kupiti vsake koristne reči. Na tem svetu je veliko reči, ki jih ne potrebujemo, in je veliko tega, česar nam ni treba narediti.

Je pa nekaj izjemnega in vrednega čutiti prijateljstvo in ljubezen, bližino drugega človeka. Izvrstno se je pogovarjati z nekom, ki nas zares posluša in skuša razumeti, ne da bi nas presojal ali celo obsojal, nam nalagal občutke krivde ali nas krivil za nekaj.

Nekaj posebnega je čutiti, da nas ljudje ne vrednotijo, temveč nas preprosto sprejemajo tudi v tem, v čemer smo drugačni in različni od njih. Saj so tudi oni različni in drugačni od nas.

Morda je ena najpomembnejših stvari na tem svetu vzajemno zaupanje.

SARA, 16 let

VELIKI SRPAN

AVGUST

Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Iza

“ Ime mi je Iza,
obiskujem osmi
razred osnovne šole.
Rada bi postala slavna
Youtuberka. Ali pa
veterinarka in morda
influenserka. ”

SRCE, KI HOČE ŽIVETI

Ni lahko razumeti, da hoče živeti tudi ranjeno srce, ki je poškodovano. Zakaj hoče živeti, čemu? Zakaj ne bi raje odnehalo, saj ve, da ga bodo od sebe odtujeni ljudje ranili znova in znova?

Srce vztraja in morda je njegovo vztrajanje zadnji odgovor na vprašanje. Vztraja, ker v neprijaznem dnevu vedno znova zasliši hvalnico življenju in razume njen smisel. Čuti sladkost ljubezni, v katero verjame. Srce prezira sovraštvo, ki je med ljudmi, in je nagrajeno za svojo vztrajnost. Sprejema ranjenost in je hvaležno celo za to, da je ranjeno.

Vztrajanje srca tolaži ljudi na žalostni višini. Njegovo vztrajanje je blagoslov za vse, ki prekinjajo življenje in jih zalivajo solze, ker so nesrečni. Spodbuja jih, naj ne odnehajo in naj se upirajo umiranju luči.

Ni lahko razumeti srca, ki se ne boji senc na steni. Ni ga lahko razumeti, ko dokazuje, da se ne boji življenja, čeprav je ranjeno in ve, da bo znova ranjeno že do večera. Ni ga lahko razumeti, ko vztraja in bije, čeprav psi hudo lajajo, ko gre mimo njih.

In tako srce težko razume ljudi, ki se bojijo življenja in si zadajajo rane.

KRISTINA, 13 let

KIMAVEC

SEPTEMBER

N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Stin

“ Ime mi je Stin.
Obiskujem
posebni program
vzgoje in
izobraževanja.
Nekoč bi rad
postal bakerist. ”

POSLUŠATI ZGODBE DRUGIH

Moja zgodba je preprosta. Želim vztrajati in ne želim se predati. Želim biti v dobrih odnosih z drugimi ljudmi. Želim pripovedovati svoje zgodbe. Upam, da se bo našel vsaj eden, ki jih bo pripravljen poslušati, tako kot jaz želim poslušati druge.

Poslušam tudi pripovedi ljudi, ki so nezanimivi in dolgočasni. Vsakdo rad pripoveduje, vem, ker smo ljudje pripovedovalci zgodb. Smo tudi poslušalci, zato je dobro znati poslušati.

In kaj je življenje, če ni pripoved? Lahko je polno skrbi in lahko se nam zdi, da nimamo časa, da nam ga zmanjkuje. Toda še vedno je res, da najboljše pesmi še niso bile napisane in da najboljših knjig še niso niti začeli pisati.

Še je torej čas, veliko časa je! Zato ne bodite prežeti z dvomi in zaskrbljeni, kajti dnevu je zadosti njegova lastna težava. Ne mislite, da za vas ni možnosti in priložnosti. Morda vas čakajo za naslednjim vogalom. Potreben je le še en korak.

Smo arhitekti življenja. Oblikujemo stene svojih domovanj in jih pokrivamo, da smo na varnem. Včasih dvomimo in včasih nas je groza usode, toda na koncu dneva nam ni žal, ker ne zmoremo velikih dejanj.

Znamo pripovedovati in poslušati, to pa je tudi dovolj. In dodajamo k poetiki sveta. Za vse druge ljudi, ki bodo šele prišli.

LUKA, 9 let

VINOTOK

OKTOBER

T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

Sandra

“ Ime mi je Sandra, živim v Ljubljani. Moja želja je, da postanem čimbolj samostojna. Po končani srednji šoli nameravam študirati, poleg tega si želim raziskovati svet in obiskati Japonsko, Združeno kraljestvo, Francijo in Avstralijo. Radi bi postala računovodkinja in odprla svoj s. p. ”

HVALEŽNOST

V življenju se vedno znova srečujemo z izzivi. Včasih mislimo, da moramo potrpeti in zdržati, ker so nekateri izzivi težki. Toda nesrečne duše ljudi, ki se pri tem poškodujejo in izčrpajo, izžarevajo negativno energijo, ki lahko poškoduje tudi nas. Želimo si, da ne bi bili več nesrečni, kajti življenje ima veličino, zaradi katere smo polni upanja, da nam bo jutrišnji dan naklonjen.

Vemo, da je življenje tudi darilo, za katerega smo hvaležni svojim staršem. Prav tako se zavedamo, da nimajo vsi ljudje privilegija, da uživajo v njem, da izkusijo njegovo bogastvo. Toda tudi če ne izkusimo čisto vsega, kar nam ponuja, smo hvaležni, čeprav so včasih nad nami temni oblaki in življenje ne poteka tako, kot smo si zamislili. Saj, kdo pa smo, da narekujemo ritem življenju, kajti ta ima svoje ritme, ki jih morda niti ne poznamo.

Včasih smo zmedeni, ker ne vemo natančno, kaj pomeni biti človek in kako živeti, da bo dobro. Živeti ne pomeni, da ne smemo čutiti bolečine ali trpljenja, da ne bomo nikoli nesrečni. Ne pomeni, da se ne bomo srečali s hudimi zadevami. Življenje ni raj in ne smemo misliti, da je ta nekoč obstajal in da smo ga izgubili.

Ne, živeti pomeni preprosto biti, ne pa hrepeneti po rajju.

SARA, 16 let

LISTOPAD

NOVEMBER

P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30

Kristjan

“ Ime mi je Kristjan.
Moja največja
želja je, da bi
bil uspešen
na področju
elektrotehnike. ”

VČASIH

Včasih napoči dan, ko nekaj tvegamo. Zavedamo se, da bi raje ostali v postelji, tesno zviti vase, a se kljub temu odpravimo ven. Obstajajo pa tudi dnevi, ko je preveč boleče poskušati uživati bogastvo življenja. Takrat smo raje doma, skrčeni.

Vemo, da življenje lahko boli, vemo pa tudi, da je včasih lepota prav v bolečini. To je tista posebna bolečina, ki se je radostimo, ker nas pretresa in nam daje vedeti, da smo zares živi. Da živeti ne pomeni biti ves čas skrčen in zavit sam vase, da bi se zaščitil pred življenjem.

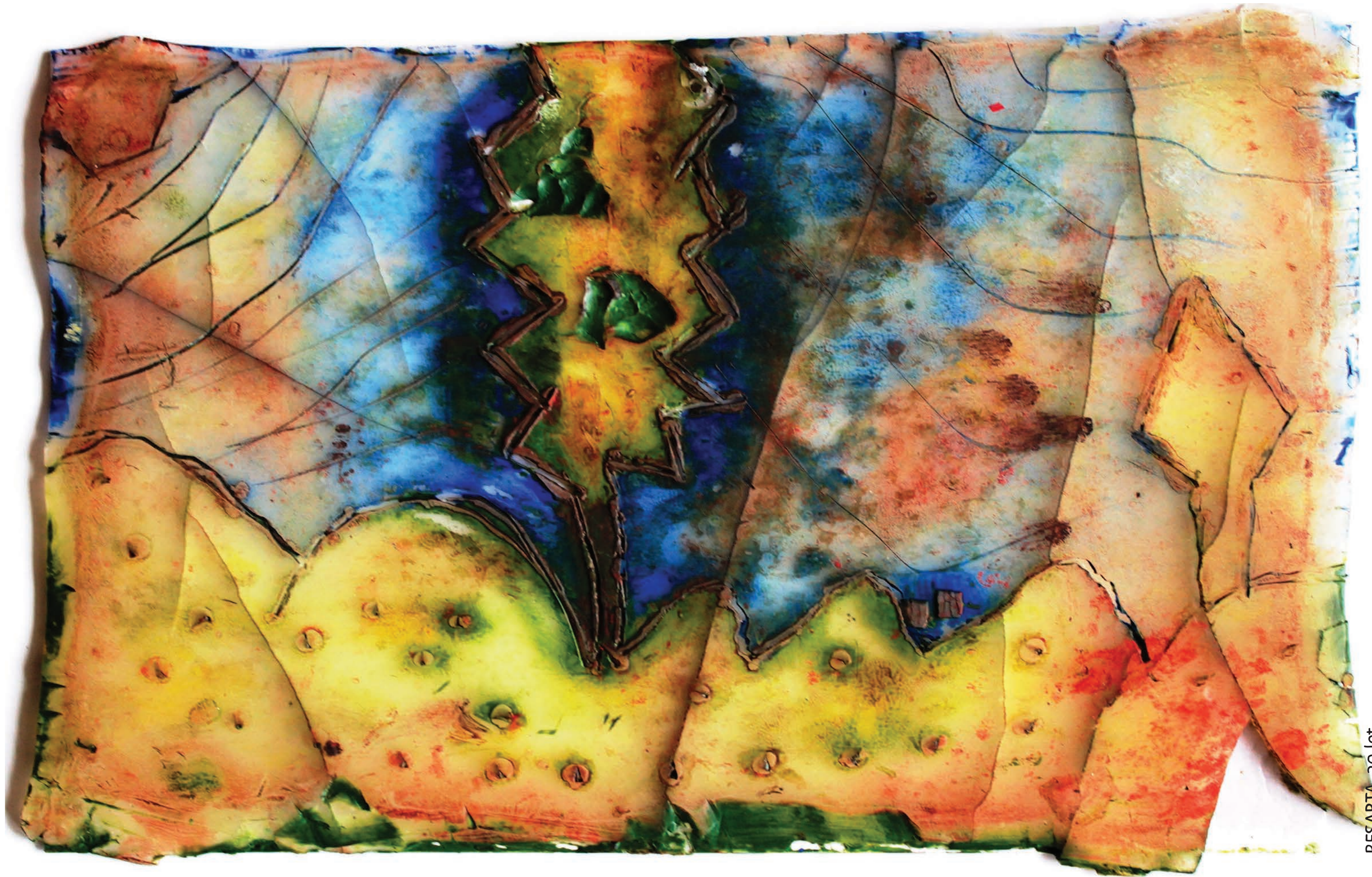
Živeti pomeni, da se včasih ustavim ob robu gozda in zrem v daljavo. Morda dežuje, morda sneži. Pokrajina je tiha in mirna. Takrat se zavedam, da je pred menoj še veliko življenja in podobnih trenutkov. Da moram prehoditi še veliko poti, da jih hočem prehoditi.

In se veselim drugega večera, ko bom v miru zaspal do naslednjega jutra, v katerem se bom znova spomnil, kako dobro je živeti in imeti ob sebi nekoga, s katerim lahko delim življenje.

Delim življenje in zvezdno nebo nad seboj. Delim bitje srca. Delim svetlobo in bolečino, delim počitek in delim svobodo.

Povej mi, kaj nameravaš ti narediti s svojim življenjem? Boš hvaležen utrujenemu tujcu, ki pride k tebi? Mu boš odprl vrata svojega doma na stežaj?

BESARTA, 20 let

GRUDEN

DECEMBER

N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T	S	Č	P	S	N	P	T
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

PERSPEKTIVE DRUGAČNOSTI

2024

Upanje ni naivno napovedovanje lepe prihodnosti, češ da bo zagotovo vse v redu in bo tako, kot si želimo. Prav tako ne izhaja iz napačnega razumevanja sedanjega življenja, zato ni iluzija in ni zgrešena predstava, ki naj tolaži. Je življenjska sila, je vzvod, zaradi katerega nas rezultati, ki jih pričakujemo, lahko celo presenetijo, tako močan je.

Ljudje, ki upajo, zato niso večni optimisti brez dobrega stika z realnostjo, temveč so osebe, ki so prepričane, da lahko vplivajo na svoja življenja in nekaj naredijo z njimi. Zaradi upanja je zato manj verjetno, da bodo postale zasvojene ali se vedle na načine, ki ogrožajo njihovo prihodnost.

Zaradi upanja se bodo vedli bolj altruistično, bolj prosocialno. Pogosteje bodo pomagali drugim ljudem, ki jim bodo zaupali. In verjetneje se bodo ukvarjali z zadevami, ki so smiselne, razumne in imajo velik pomen ne le zanje, temveč tudi za druge ljudi.

Upanje je tesno prepleteno z medsebojnimi odnosi, s katerimi ljudje spodbujajo drug drugega, se medsebojno podpirajo in si zaupajo. Za upanje je zelo pomembno medsebojno zaupanje. Vpliva celo na zdravje ljudi in na dolžino njihovih življenj, življenju daje smisel in pomen, ljudje so zaradi njega čustveno močnejši.

Upanje in medsebojno zaupanje povečujeta psihično blagostanje ljudi, zmanjšujeta psihične stiske in krepita socialno blagostanje.

Z dobrodelnim koledarjem podpiramo socialni sklad, ki ga je ustanovil CIRIUS Kamnik za potrebe zagotavljanja enakih možnosti za tiste otroke in mladostnike s posebnimi potrebami, ki so v stiski ali prihajajo iz socialno šibkejših okolij.

Likovna dela so prispevali otroci in mladostniki CIRIUS-a Kamnik pod mentorstvom Simone Janežič (1 likovno delo) in Lote Kahne (11 likovnih del). Podobe so povezane z zgodbami mladih hendikepiranih oseb. Z njimi se je pogovarjal psiholog in publicist dr. Dušan Rutar.

Za založnika: Goran Pavlič, direktor

Urednik koledarja in avtor zgodb: Dušan Rutar

Besedilo na zadnji strani koledarja: Dušan Rutar

Jezikovni pregled: Zala Hriberšek

Fotografije otrok in mladostnikov: Rok Kralj, Dušan Rutar, Alja Andromako

Oblikovanje: Žiga Valetič

Tisk: CICERO, d. o. o., Begunje

Natisnjeno 1000 izvodov.